

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

Poslovni broj: K-488/2025-86

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu po sucu pojedincu Olji Krčar Mišić uz sudjelovanje zapisničara Ljiljane Hrastović, u kaznenom predmetu protiv I. optuženog Saše Huseinina i II. optuženog Marina Tešnjaka zbog kaznenih djela iz članka 118. stavka 1. u svezi članka 51. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24., dalje KZ/11) povodom optužnice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu broj: KO-DO-167/2025 od 3. veljače 2025., u prisutnosti zamjenice općinskog državnog odvjetnika u Općinskom kaznenom državnom odvjetništvu u Zagrebu Nataše Borović, I. optuženog Saše Huseinina i II. optuženog Marina Tešnjaka, 12. studeni 2025. objavio je, a 10. studeni 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Na temelju članka 455. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22, 36/24 i 72/25 – u nastavku ZKP)

I optuženi Saša Huseni, OIB: 11242268307, sin pok. Zenelja i pok. Branke Huseni, rođ. Bosanac, rođen 1. svibnja 1986. u Bjelovaru, s prebivalištem u Bjelovaru, J. J. Strossmayera 2 i neprijavljenim privremenim boravištem u Bjelovaru, Obrovica 87 (kod Ksenije Huseni), državljanin Republike Hrvatske, bez zanimanja, pismen, sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, s povremenim primanjima na ime neprijavljenog rada u obrtu kod šogora u visini između 100,00 i 300,00 € mjesečno, neoženjen, bez djece, bez imovine, vojsku nije služio, ne vodi se drugi kazneni postupak, osuđivan, nalazi se na slobodi,

i

II optuženi Marin Tešnjak, OIB: 53622182296, sin Zorana Tešnjaka i Nade Jurešić, rođen 18. siječnja 1985. u Sarajevu, BiH, s prebivalištem u Zadru, Ante Starčevića 25e, posljednje boravio u Zagrebu kod bivšeg poslodavca time da će po izlasku iz Zatvora biti na adresi ovisno o tome gdje će naći posao, državljanin Republike Hrvatske i BiH, bez zanimanja, pismen, sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, rastavljen, otac dvoje mlt. djece u dobi od 7 i 8 godina, bez imovine, vojsku

služio u Čapljini 2004., bez čina i odlikovanja, ne vodi se drugi kazneni postupak, neosuđivan, nalazi se na slobodi,

k r i v i s u

što su:

- 4. prosinca 2024. u vremenu od 14,00 do 15,52 sati, u Zagrebu, zajedno i po prethodnom dogovoru, u nakani da teže tjelesno povrijede S. V. i D. C., najprije ispred pučke kuhinje Misionarki Ljubavi na adresi u Zagrebu, Jukićeva ulica 24, prišli S. V., kojem je II okr. Marin Tešnjak zadao udarac šakom u području glave od kojeg udarca je S. V. pao na tlo, nakon čega su ga oboje nastavili udarati nogama po glavi i tijelu, uslijed čega je S. V. zadobio povrede u vidu krvnog podljeva lijevog obraza i iščašenje zuba 31 i 41 (jedinica donje čeljusti), prijelom donje čeljusti na prijelazu trupa prema lijevoj grani, prijelom trupa donje čeljusti desno, otok obje šake, oguljotinu oba koljena, te bimalleolarni prijelom desnog gležnja, koje povrede u svojoj ukupnosti predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu, da bi potom oko 15,52 sati u parku u Crnatkovoju ulici b.b. prišli D. C., s kojim je II okr. Marin Tešnjak ušao u verbalni sukob te ga šakom udario u predio glave uslijed čega je D. C. pao na tlo, nakon čega je I okr. Saša Huseni udario D. C. nogama po glavi i tijelu, pa kada ih je S. V. u tome htio spriječiti II okr. Marin Tešnjak ga je udario otvorenim dlanom po glavi te mu rekao „hoćeš još“, nakon čega su I okr. Saša Huseni i II okr. Marin Tešnjak nastavili udarati D. C. šakama i nogama po cijelom tijelu, u kojem daljnjem napadu su ih spriječili prolazeći građani, uslijed čega je D. C. zadobio povrede u vidu krvnog podljeva gornje i donje vjeđe desnog oka, višerižni prijelom nosne kosti te blow out prijelom unutarnjeg zida lijeve očne šupljine, koje povrede u svojoj ukupnosti predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu,

- dakle, drugoga teško tjelesno ozlijedili,

- čime su počinili dva kaznena djela protiv života i tijela – teškom tjelesnom ozljedom – opisano i kažnjivo po članku 118. stavku 1. u vezi članka 51. KZ/11.

na temelju članka 118. stavak 1. KZ/11 I. optuženom Saši Huseiniju za dva kaznena djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11

u t v r đ u j u s e

kazne zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci za svako djelo

na temelju članka 51. KZ/11 I. optuženi Saša Huseini

o s u đ u j e s e

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca

Na temelju članka 54. KZ/11 I. optuženom Saši Huseiniju se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme oduzimanja slobode od uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru, odnosno od uhićenja 4. prosinca 2024. do puštanja na slobodu 4.

lipnja

2025.

na temelju članka 118. stavak 1. KZ/11 II. optuženom Marinu Tešnjaku za dva kaznena djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11

u t v r đ u j u s e

kazne zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci za svako djelo

na temelju članka 51. KZ/11 II. optuženi Marin Tešnjak

o s u đ u j e s e

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci

na temelju članka 55. KZ/11 II. optuženom Marinu Tešnjaku se izrečena kazna zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci zamjenjuje

RADOM ZA OPĆE DOBRO

na način da se 1 (jedan) dan zatvora zamjenjuje s 2 (dva) sata rada, odnosno ukupno 660 (šestošezdeset) sati rada za opće dobro.

Na temelju članka 55. stavak 7. KZ/11 ukoliko se II. optuženi Marin Tešnjak u roku od 8 (osam) dana od dana za koji je pozvan ne javi nadležnom tijelu za probaciju, ili mu se poziv nije mogao uručiti na adresu koju je dao sudu, ili ne da pristanak za izvršenje rada za opće dobro, nadležno tijelo za probaciju će o tome obavijestiti nadležnog suca izvršenja.

Na temelju članka 55. stavak 8. KZ/11 ako II. optuženi Marin Tešnjak svojom krivnjom u cijelosti ili djelomično ne izvrši rad za opće dobro u roku koji mu odredi nadležno tijelo za probaciju, sud će donijeti odluku kojom određuje izvršenje izrečene kazne zatvora u cijelosti ili neizvršenom dijelu. Ako II. optuženi Marin Tešnjak ne izvrši rad za opće dobro bez svoje krivnje nadležno tijelo za probaciju će produljiti rok iz stavka 6. ovog članka.

U slučaju da sud odredi izvršenje kazne zatvora, u istu će se II. optuženom Marinu Tešnjaku uračunati vrijeme provedeno u istražnom zatvoru u ovom predmetu i to od uhićenja 4. prosinca 2024. pa do puštanja na slobodu 4. lipnja 2025.

II. Na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku/08 oštećeni S. V. se s postavljenim imovinskopravnim zahtjevom upućuju u parnicu.

III. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP/08 I. i II. optuženici se u cijelosti oslobađaju obveze na plaćanje troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1 do 6 ZKP/08, kao i troškova postavljenih branitelja po službenoj dužnosti.

O b r a z l o ž e n j e

1. Uvodno označenom optužnicom Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu optužilo je I. optuženog Saše Huseini i II. optuženog Marina Tešnjaka za učin dva kaznena djela iz članka 118. stavka 1. u svezi članka 51. KZ/11.

2. Pozvani da se očituju o osnovanosti optužnice I. optuženi Saša Huseini naveo je da se smatra krivim za kazneno djelo iz članka 118. stavka 1. KZ/11 u odnosu na žrtvu D. C., dok je u odnosu na oštećenog S. V. naveo da se ne smatra krivim. II. optuženi Marin Tešnjak naveo da se ne smatra krivim za oba kaznena djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11 koja su mu stavljena na teret.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao materijalnu dokumentaciju u spisu, i to Službenu zabilješku o dojavi od 4. prosinca 2024. (list 13 spisa), Izvješće I. PP Zagreb, od 4. prosinca 2024. (list 14-16 spisa), Medicinsku dokumentaciju na ime S. V. i D. C. te na ime II. okrivljenog Marina Tešnjaka (list 28-33 spisa), Zapisnik o očevidu od 4. prosinca 2024. (list 35-39 spisa), Kriminalističko tehničko izvješće (list 40-41 spisa), Zapisnik o ispitivanju alkohola kod I. okrivljenog Saše Huseini (list 51 spisa), Zapisnik o ispitivanju alkohola kod II. okrivljenog Marina Tešnjaka (list 52 spisa), Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta sa potvrdom te izvješćem o pregledu snimke (list 53-56 spisa), Medicinsku dokumentaciju D. C. (list 105-110 spisa), Medicinsku dokumentaciju S. V. (list 113-121 spisa). Ujedno, razgledana je snimka video nadzora (lista 319 spisa) te je pročitana dopis Misionarka ljubavi.

Nadalje, u svojstvu svjedoka ispitani su D. C., Goran Mečava, Dino Skorić i S. V.

Na temelju članka 431. stavka 1. ZKP pročitao je iskaz svjedoka Gorana Krištofca. Naime, PP Čazma je u više navrata izvijestila sud da Goran Krištofac nije zatečen na adresi te da ne raspolaže s ikakvim saznanjima o tome gdje bi ovaj svjedok mogao boraviti. Budući da je svjedok bio nedostupan sudu, to je sud pročitao njegov iskaz iz prethodnog postupka, no na tom iskazu presuda nije temeljena.

Prije kraja dokaznog postupka izvršen je uvid u izvod iz kaznene evidencije za optuženike te su I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak pozvani da iznesu svoje obrane.

4. Obrane optuženika

4.1. I. optuženi Saša Huseini na raspravi nije želio iznositi obranu, zbog čega je razgledana obrane koju je ovaj optuženik iznio u prethodnom postupku, a kada je naveo kako S. V. on nije udarao, dok je D. C. kada se nalazio na tlu jednom udario nogom u glavu. Pojasnio je da je D. C. udario, jer mu je prethodno opsovao majku koja je pokojna. Zaključno je naveo kako je ranije toga dana D. C. njemu prijetio, a dan prije je pronašao Marina Tešnjaka u nesvijesti jer ga je D. C. "izudarao".

4.2. U obrani na raspravi II. optuženi Marin Tešnjak je naveo da je dan prije inkriminiranog događaja zajedno sa I. optuženim Sašom Huseinijem otišao u napuštenu kuću kod njegova prijatelja. Iskazao je da je ondje odlučio prenoćiti do trenutka kada pronađe posao i riješi svoje stambeno pitanje. Naveo je da su u tu kuću

naknadno došli S. V. i D. C. te da mu je u jednom trenutku nestao mobitel, nakon čega su ga S. V. i D. C. počeli fizički napadati. Dodao je da je sljedećeg dana otišao do njih kako bi provjerio hoće li mu vratiti mobitel ili će doći do sukoba, navodeći da je potom i došlo do ovog događaja. Na daljnji upit braniteljice iskazao je da je neposredno prije toga dobio otkaz te da ga je tadašnji poslodavac fizički napao, što je prijavio policiji. Naveo je da su mu policijski službenici tom prilikom rekli da od prijave odustane jer mu se to neće isplatiti. Dodao je da je nakon toga ostao bez smještaja te da je na željezničkom kolodvoru upoznao I. optuženog Sašu Huseinija, s kojim je istoga dana otišao u napuštenu kuću u kojoj mu je ukraden mobitel, a što je prethodno opisao. Odgovarajući na daljnji upit braniteljice, optuženik je naveo da mu osobno nitko od oštećenika nije prijetio, barem ne koliko je on mogao čuti. Na daljnji upit iskazao je da u parku u Crnatkovoju ulici nije zadobio nikakve udarce od S. V. i D. C.. Dodao je da je udarce od njih zadobio isključivo prethodnog dana u napuštenoj kući. Naime, opisao je kako je inkriminiranog dana ispred pučke kuhinje Misionarki ljubavi došao sam, dok je I. optuženi Saša Huseini ondje stigao nešto prije njega. Iskazao je da je po dolasku uočio S. V., koji je stajao u vanjskom prostoru ispred pučke kuhinje. Dodao je da se na tom mjestu nalazio veći broj njemu nepoznatih osoba koje su dolazile u pučku kuhinju. Naveo je da nije vidio D. C., iako je S. V. rekao da je D. C. bio s njim. Po dolasku do S. V. zatražio ga je da mu vrati njegove stvari, na što mu je S. V. odgovorio da ne zna o čemu govori. Između njih je došlo do kraće verbalne rasprave, nakon čega se S. V. zaletio prema njemu i odgurnuo ga te mu zadao prva dva udarca šakom u glavu. Naveo je da su ih potom časne sestre udaljile iz prostora pučke kuhinje, nakon čega je on S. V. na ulici zadao još nekoliko udaraca. Naveo je da je on S. V. cijelo vrijeme udarao rukama te da je od udaraca koje je zadao S. V., 95 % bilo usmjereno u glavu, dok se ne može sjetiti je li ga udario i po drugim dijelovima tijela. Dodao je da je S. V. pao već nakon prvog udarca koji mu je zadao unutar pučke kuhinje te da je tijekom sukoba više puta pao. Nakon podigao je S. V. s tla, brisao mu krv maramicama te mu rekao da zajedno s D. C. dođe u park i vrati mu mobitel i novac. Opisao je da je kasnije, dok je sa I. optuženim Sašom Huseinijem bio u parku, ondje došao D. C. zajedno sa S. V., pri čemu su došli vičući. Iskazao je da mu je D. C. govorio da će ga ubiti te je krenuo prema njemu, nakon čega je on D. C. prvo udario u glavu, a kada je D. C. pao na tlo, zadao mu još nekoliko udaraca rukama u glavu i nogama po tijelu. Na daljnje pitanje zamjenika općinskog državnog odvjetnika naveo je da se ne može ni približno očitovati o broju udaraca koje je zadao S. V. nakon izlaska iz pučke kuhinje. Istaknuo je da, osim njega, nitko nije udario S. V., ni u prostoru pučke kuhinje ni na ulici ispred nje. Nadalje je naveo da se I. optuženi Saša Huseini tijekom sukoba između njega i S. V. nalazio na udaljenosti od približno pet do deset metara te se nije uključivao u sukob. Dodao je da je I. optuženi Saša Huseini već bio ispred pučke kuhinje kada je II. optuženik tamo došao. Vezano uz događaj u parku, II. optuženi Saša Huseini je opisao da ondje nitko nije fizički napao S. V. te da su sve ozljede koje je S. V. zadobio nastale isključivo tijekom sukoba ispred pučke kuhinje. Iskazao je da je S. V. za vrijeme njegova sukoba s D. C. sjedio na klupi te da nije vidio da bi se u bilo kojem trenutku uključio u taj sukob. Dodao je da su mu kasnije I. optuženi Saša Huseini i jedan mladić koji je bio prisutan rekli da je S. V. u jednom trenutku krenuo prema njemu s bocom u namjeri da ga udari s leđa, ali da ga je u tome spriječio Saša Huseini, ali je II. optuženi Marin

Tešnjak naveo kako on taj događaj osobno nije vidio jer je u tom trenutku bio zaokupljen sukobom s D. C.. Nadalje je naveo da zna kako je i Saša Huseini u parku udarao D. C., ali ne može reći koliko puta, misli da ga je udarao nogama. Na daljnji upit je naveo da se u parku, osim njega, Saše Huseinija, D. C. i S. V., nalazio još jedan njemu nepoznati mladić koji je sjedio na klupi pokraj S. V.. Ispred pučke kuhinje nije bilo drugih njemu poznatih osoba, već samo nepoznati ljudi koji su došli na ručak.

Ispitan u prethodnom postupku II. optuženi Marin Tešnjak je naveo da je S. V. par puta udario šakama, dok je D. C. udarao rukama i nogama. Pojasnio je kako je to bilo u samoobrani, jer su u biti oni na njega prvi fizički nasrnuli. Pojašnjava kako mu je dan prije ovog događaja D. C. ukrao mobitel, a kada mu nije htio dati šifru, onda ga je izudarao, zbog čega je pao u nesvijest.

5. U ovom je postupku bilo nesporno da su I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak 4. prosinca 2024. u vremenu od 14,00 do 15,52 sati bili na mjestu događaja i da su tamo susreli S. V. i D. C.

I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak nisu sporili da bi fizički nasrtali na D. C., time da je I. optuženik naveo da ga je udario samo jednom. Ujedno, I. optuženik je sporio da bi on udarao S. V., dok II. optuženi Marin Tešnjak nije sporio da bi S. V. zadao udarce u glavu i da ga je udarao više puta, time da se nije mogao sjetiti u koje dijelove tijela, no naveo je kako ga nogama nije udarao.

II. optuženi Marin Tešnjak sporio da bi udarce zadao oštećenima u nakani da ih teško tjelesno povrijedi, već je naveo da je to bilo u samoobrani.

Sporno je u postupku bilo i koje su ozlijede u događaju zadobili S. V. i D. C., kao i njihova kvalifikacija.

6. Izvedeni dokazi

6.1. Svjedok D. C. je u iskazu naveo da se nalazi na liječenju u Psihijatrijskoj bolnici Vrapče zbog ovisnosti o metadonu te da će po završetku bolničkog liječenja nastaviti liječenje u terapijskoj zajednici. Dodao je da mu je poznat razlog zbog kojeg je pozvan svjedočiti. Iskazao je da poznaje I. optuženog Sašu Huseinija, dok II. optuženog Marina Tešnjaka ne poznaje. Opisujući događaj iz optužnice, naveo je da se ne sjeća kada se isti odvio niti se može prisjetiti u kojem je mjesecu bio. Sjeća se daje to bilo u parku. Dodao je da je prije dolaska u park popio nekoliko pelinkovaca i tri piva te da je bio u alkoholiziranom stanju. Naveo je da se u jednom trenutku naguravao s II. optuženim Marinom Tešnjakom, uslijed čega su zajedno pali na tlo, pa su I. i II. optuženici nastavili skakati po njemu. Na mjesto događaja je došla hitna medicinska pomoć, ali nije znao tko ju je pozvao. Na posebno pitanje zamjenika općinskog državnog odvjetnika, naveo je da se prije dolaska u park nalazio ispred pučke kuhinje, odakle je krenuo prema parku. Dodao je da se ne može sjetiti je li ispred pučke kuhinje sreo neku osobu. Nakon događaja završio je u bolnici, a u događaju je zadobio prijelom jagodične kosti i ozljede nosa. Zaključno je naveo da se ne sjeća na koji je način napad završio jer je izgubio svijest. Na posebno pitanje branitelja I. optuženika, svjedok je naveo da ne zna koliko je dugo bio bez svijesti jer

nije gledao na sat, već se sjeća da se probudio u Kliničkoj bolnici Dubrava. Odgovarajući na posebno pitanje braniteljice II. optuženika, svjedok je naveo da je toga dana bio sam te da je sam došao u park, pri čemu nije znao jesu li optuženici prethodno bili ispred pučke kuhinje. Dodao je da se naknadno prisjetio kako je u parku s njim bio i S. V.. Naveo je da se ne sjeća što je bio povod naguravanju s Marinom Tešnjakom, niti tko je započeo naguravanje, moguće da ga je i on započeo. Iskazao je da se nije branio dok su ga I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak tukli i skakali mu po glavi. Također je naveo da dan prije događaja nije imao nikakvu prepirku ni s jednim od optuženika. Na pitanje suda svjedok D. C. je naveo da toga dana nije bio na obroku u pučkoj kuhinji, već da se nalazio ispred nje. Na upit je li kod S. V. primijetio ozljede kada ga je vidio, naveo je da je S. V. bio ozlijeđen, imao je prijelom čeljusti i prijelom noge. Na daljnje pitanje suda naveo je da je pitao S. V. što se dogodilo, na što mu je ovaj odgovorio da je imao problema s optuženicima. D. C. je dodao i kako je on u ovom događaju zadobio i prijelom rebra, vjerojatno od udarca nogom. Bio je hospitaliziran tri dana. Na daljnji upit suda naveo je kako je Goran Krištofac tog dana bio alkoholiziran, no da je on u park došao nakon što je svjedok D. C. već zadobio ozljede od optuženika.

Svjedoku je predložen njegov iskaz dan pred policijom 27. prosinca 2024. Kada mu je predložen iskaz, D. C. je naveo da se događaj vjerojatno odvio na način kako je on to opisao pred policijom, ali je dodao da se on trenutno odvika od metadona zbog čega ima poteškoća s pamćenjem i prisjećanjem događaja.

Dodao je i kako se sjeća da mu je S. V. rekao kako su ga I. optuženi Saša Huseini i njegov prijatelj s bradom pretukli te da je bio teško ozlijeđen.

D. C. je nadaje u iskazu naveo i da se sjeća kako ga je II. optuženi Saša Huseini udario šakom u glavu, kako je to naveo i u ranijem iskazu, nakon čega su zajedno pali na tlo. Potvrdio je da je točno da su ga oba optuženika udarali šakama po tijelu, da su skakali po njemu te da su ga udarali nogama. Također se prisjetio da mu je S. V. tijekom boravka u bolnici ispričao kako je pokušao spriječiti optuženika da tuku D. C., ali da su tada i njega fizički napali.

6.2. Iz iskaza svjedoka oštećenika S. V. proizlazi da on I. optuženog Sašu Huseinija poznaje od ranije, dok II. optuženika nije poznavao prije ovog događaja, tada ga je prvi put vidio. Tog dana fizički su ga napali I. optuženi Saša Huseini, II. optuženi Marin Tešnjak te još nekoliko osoba koje su bile u njihovu društvu. Tom prilikom zadobio je ozljede uvidu prijeloma noge, prijeloma čeljusti i potres mozga. Dodao je da se sjeća kako se sljedećeg dana probudio u Kliničkom bolničkom centru Sestre milosrdnice, gdje su mu priopćili koje je ozljede zadobio. Vezano uz dinamiku događaja, svjedok S. V. je opisao da se nalazio u Jukićevoj ulici te da je bio pod utjecajem alkohola. Prvi ga je udario II. optuženi Marin Tešnjak, i to u predjelu brade, uslijed čega je pao na tlo. Nakon toga udaralo ga je više osoba, ali ne može sa sigurnošću reći koje su to bile osobe. Na posebno pitanje naveo je da ga je udarao i I. optuženi Saša Huseini, premda se ne može sjetiti gdje mu je zadao udarac. Iskazao je da je nakon prvog udarca osjetio udarce po glavi i cijelom tijelu. Nadalje je naveo da ne poznaje druge osobe koje su bile u društvu optuženika, već ih poznaje samo iz viđenja, no ne zna njihova imena. Te osobe su ga također fizički napadale. Razlog sukoba bio je taj što je nestao mobitel D. C., time da on ne zna tko je mobitel

uzeo. D. C. je naknadno i sam bio fizički napadnut. Svjedok S. V. je naveo kako je on tijekom napada zadobivao udarce nogama po cijelom tijelu te da ga je II. optuženik više puta udario, pri čemu se, na kraju ponovno vratio i nogom ga udario u glavu. Dodao je da se ne sjeća gdje mu je I. optuženi Saša Huseini zadao udarce. Napad je prestao nakon što su intervenirali prolaznici. Iskazao je da se potom uspio dovući do Crnatkove ulice, gdje je bio zajedno s D. C., pa su optuženici i iste osobe koje su prethodno napale njega, fizički napali i D. C.. Vezano uz napad na D. C., naveo je da se sjeća kako je većinu udaraca D. C. dobio nogama dok je ležao na tlu. Odgovarajući na pitanje zamjenika općinskog državnog odvjetnika, svjedok je naveo da se D. C. u vrijeme kada je on bio fizički napadnut u Jukićevoj ulici nalazio u pučkoj kuhinji. Odgovarajući na posebno pitanje braniteljice II. optuženika da pojasni kako je došlo do napada i što je bio njegov povod, svjedok je naveo da toga dana nije ulazio u pučku kuhinju, već se nalazio ispred nje. Iskazao je da su potom osobe koje su ga napale izašle iz pučke kuhinje te da ga je II. optuženi Marin Tešnjak prvi udario. Nakon toga izgubio je svijest, a kasnije se nekako uspio dovući do Crnatkove ulice. Pojasnio je da svijest nije izgubio odmah nakon prvog udarca, zbog čega se može prisjetiti dijela tijeka događaja prije nego što je ostao bez svijesti. Svjedok je nadalje naveo da su ga napadači udarali na način kako je prethodno opisao u svom iskazu te da se sjeća kako se, nakon što je napad prestao, II. optuženik još jednom vratio i nogom ga udario u glavu, uslijed čega je ponovno izgubio svijest. Nadalje je iskazao da on nije napao optuženike.

Nakon što mu je sud predočio njegov iskaz od 19. prosinca 2024., svjedok je naveo da je događaj bio onakav kako je prethodno iskazivao. Dodao je da se sjeća kako su mu, nakon što se probudio u bolnici, liječnici rekli što se dogodilo i koje je ozljede zadobio te da mu je odjeća bila krvava. Nakon što mu je sud predočio dio ranijeg iskaza u kojem je naveo da je bio na ručku u pučkoj kuhinji, dok je u današnjem iskazu izjavio da nije ulazio u pučku kuhinju, svjedok je pojasnio da je točno da je ušao u pučku kuhinju, ali je odmah izašao, budući da ondje inače ne ruča. Nadalje je naveo da se više ne može prisjetiti dijela ranijeg iskaza u kojem je naveo da je i sam bio fizički napadnut u Crnatkovoj ulici, osim što se sjeća da mu je tom prilikom netko rekao: „Hoćeš još?“. Odgovarajući na posebno pitanje zamjenika općinskog državnog odvjetnika da pojasni razliku između iskaza na raspravi i ranijeg iskaza, budući je na raspravi naveo kako su uz optuženike i druge nepoznate osobe tukle D. C. u Crnatkovoj ulici, dok je ranije iskazao da te nepoznate osobe nisu sudjelovale u napadu, svjedok S. V. je naveo da se sada sjeća događaja na način da su i te druge nepoznate osobe sudjelovale u napadu na D. C. Nakon što mu je zamjenik općinskog državnog odvjetnika ponovno predočio dio ranijeg iskaza u kojem je naveo da su se D. C. i nepoznati muškarac sa žutom bradicom (II. optuženi Marin Tešnjak) počeli hrvati te da su tijekom naguravanja obojica pala na tlo, svjedok je naveo da se sjeća da je događaj tekao na taj način. Dodao je da su potom nepoznati muškarci koji su se tamo našli, pomogli II. optuženiku da ustane s tla, dok je D. C. ostao ležati, nakon čega su ga nastavili fizički napadati.

6.3. Iz iskaza svjedoka Gorana Mećave proizlazi da se više ne može sjetiti točnog datuma događaja, no da zna kako se isti odvio oko 16,00 sati, budući da je to vrijeme kada u pravilu šeće svog psa. Iskazao je da se kretao Savskom cestom u smjeru Crnatkove ulice te da je u parku koji se nalazi u blizini raskrižja tih ulica uočio dvije njemu nepoznate muške osobe kako fizički napadaju treću osobu koja je ležala na tlu i činilo mu se da nije pri svijesti. Naveo je da je vidio kako je jedna od te dvojice

napadača nogom udarila osobu koja je ležala na tlu u glavu. Dodao je da je odmah prišao mjestu događaja, kao i još nekoliko drugih osoba, kako bi spriječili daljnji napad, nakon čega su pozvali policiju koja je vrlo brzo stigla na mjesto događaja i privela napadače. Odgovarajući na posebno pitanje branitelja I. optuženika, svjedok je naveo da se u trenutku kada je uočio napad nalazio na udaljenosti od približno 15 metara. Na daljnji upit da precizira način na koji su napadači udarali oštećenika, iskazao je da mu je u sjećanju ostao udarac nogom u glavu izveden punim zamahom, dok se sjeća i općeg komešanja, ali se više ne može precizno prisjetiti ostalih pojedinačnih udaraca. Nadalje je naveo da se više ne može prisjetiti fizičkog izgleda osobe koja je nogom udarila oštećenika u glavu, osim što smatra da je imala bradicu, zbog čega tu osobu danas ne bi mogao prepoznati među optuženicima. Istaknuo je da je policijskim službenicima odmah po njihovom dolasku pokazao koja je osoba zadala navedeni udarac u glavu. Dodao je da osim bradice ne može opisati druga vanjska obilježja te osobe. Nakon što mu je branitelj predočio dio njegova ranijeg iskaza sadržanog na listu 123 spisa, u kojem je naveo da je vidio dvojicu nepoznatih muškaraca kako nogama udaraju po tijelu muškarca koji je ležao na tlu, svjedok je potvrdio da je taj iskaz točan te da je upravo tako vidio događaj. Dodao je da je zajedno s još jednim muškarcem povisio glas kako bi prekinuli napad, nakon čega su se počinitelji udaljili. Naveo je i da je potom jedna gospođa prišla ozlijeđenom muškarcu kako bi mu pružila pomoć, dok je policija na mjesto događaja stigla vrlo brzo, očito zato što se nalazila u blizini. Odgovarajući na posebno pitanje braniteljice II. optuženika, svjedok je naveo da su se u parku, osim prethodno spomenutih osoba, nalazile i druge osobe koje su sjedile na klupama, no nije mogao precizirati njihov broj.

6.4. Iz iskaza svjedoka Dine Skorića proizlazi da je se prema njegovom sjećanju, događaj odvio u prosincu, oko 16,15 do 16,20 sati. Naveo je da je sa Savske ceste skrenuo u Crnatkovu ulicu krećući se prema željezničkom kolodvoru sjevernom stranom ulice. Dodao je da je na ušima imao slušalice te da je u pozadini čuo galamu, ali isprva nije obraćao pozornost na ono što se događa. Naveo je da je potom ispred njega stala žena nižeg rasta, vidno uznemirena, koja je rekla da će pozvati policiju. Nakon toga je pogledao prema parku, gdje je uočio muškarca kako nepomično leži na tlu, dok su iznad njega stajala dvojica njemu nepoznatih muškaraca. Svjedok je iskazao da je jedan od prisutnih optuženika, pri čemu je u sudnici pokazao na II. optuženika Marina Tešnjaka, nogom udarao muškarca koji je ležao na tlu i za kojeg je smatrao da je u besvjesnom stanju. Naveo je da se odmah uputio prema njima govoreći im da prestanu, nakon čega su se, kada im se približio, udaljili od oštećenika. Opisao je da je potom prišao muškarcu koji je ležao na tlu kako bi provjerio njegovo stanje te je uočio da je bio obliven krvlju, vidno pretučen, pri čemu je krvi bilo i na tlu te po lišću. Iskazao je da je odmah primijetio da oštećenik diše i da je počeo hroptati. Dodao je da ga nije pomicao s tla jer je smatrao da bi time mogao ugroziti njegovo zdravstveno stanje. Nadalje je naveo da su mu tada počinitelji govorili kako im je oštećenik ukrao mobitel, na što im je odgovorio da ga to ne zanima te da se udalje od ozlijeđenog. Prisjetio se da su se u neposrednoj blizini nalazila još dvojica muškaraca, od kojih je jedan imao posjekotinu s krastom te mu rekao da su i njemu iste osobe nanijele ozljede. Svjedok je iskazao da je i njemu odgovorio kako ga to u tom trenutku ne zanima te da se svi udalje od osobe koja leži na tlu. Nadalje je naveo da se u blizini nalazio i stariji muškarac koji je šetao psa, kojem je rekao da pozove hitnu medicinsku pomoć i policiju. Budući da se taj muškarac nije mogao sjetiti broja za hitne službe, svjedok mu je rekao koji broj treba nazvati. Iskazao je da su se potom počinitelji počeli oblačiti, odnosno odijevati jakne, očito s namjerom da napuste mjesto događaja, zbog

čega je krenuo za njima i rekao im da pričekaju dolazak policije. Naveo je da mu je tada jedan od njih, pri čemu je u sudnici pokazao na I. optuženika Sašu Huseinija, odgovorio riječima da mu nema što govoriti, nakon čega ga je drugi optuženik smirio i zadržao. Dodao je da im je ponovno rekao da ostanu na mjestu događaja, a u tom su trenutku stigli policijski službenici. Iskazao je da je jednoj policijskoj službenici pokazao ozlijeđenog muškarca. Naveo je da je na mjestu događaja ostao do dolaska hitne medicinske pomoći te da je prije toga vidio kako su policijski službenici optuženike smjestili u službeno vozilo. Odgovarajući na posebno pitanje branitelja I. optuženika, svjedok je naveo da tijekom dvije do tri sekunde, koliko je neposredno promatrao događaj, nije vidio da bi I. optuženi Saša Huseini udarao muškarca koji je ležao na tlu. Odgovarajući na posebno pitanje braniteljice II. optuženika, svjedok je iskazao da je vidio kako je II. optuženi Marin Tešnjak zadao dva udarca nogom u području glave oštećenika, pri čemu je jedan udarac bio izveden snažnim zamahom, kao udarac nogometne lopte. Dodao je da je moguće da je jedan od udaraca bio usmjeren i u područje gornjeg dijela tijela, u blizini glave. Istaknuo je da je on osobno vidio samo posljednjih nekoliko sekundi događaja, dok je sukob, prema njegovoj procjeni, trajao i prije njegova dolaska, budući da je galamu čuo još dok je hodao ulicom, pa čak i dok je kupovao kebab. Dodao je da je, s obzirom na ozljede koje je uočio kod oštećenika, bilo očito da one nisu mogle nastati samo od dva udarca koja je on vidio. Nadalje je naveo da je oštećenik ležao tako da su mu noge bile okrenute prema sjeveru, a glava prema jugu. Iskazao je da se, prema položaju tijela obojice optuženika, moglo zaključiti da su obojica sudjelovala u događaju jer su se nalazili neposredno iznad oštećenika, dok su se druga dvojica muškaraca nalazila sa strane, na klupi.

6.5. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka Marije Baković proizlazi da je D. C. 4. prosinca 2024. zadobio krvni podljev gornje i donje vjeđe desnog oka, višeiivni prijelom nosne kosti te blow out prijelom unutarnjeg zida lijeve očne šupljine, a koje prve dvije ozljede predstavljaju svaka za sebe ukupnu tjelesnu ozljedu dok je blow out prijelom unutarnjeg zida lijeve očne šupljine te predstavlja tešku tjelesnu ozljedu odnosno sve ozljede u svojoj ukupnosti predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu. Mehanizam nastanka ozljeda je djelovanje tupe sile u vidu udaraca tupo tvrdim sredstvom sile u rasponu od slabog do srednjeg intenziteta što mogu biti stisnuta šaka i noga obuvena u cipelu. Za nastanak svih ozljeda bila su potrebna najmanje dva udarca. Mehanizam nastanka ozljeda koje je zadobio oštećeni D. C. uklapaju se u dinamiku koju isti opisuje u dijelu u kojim navodi višestruke udarce u području glave, te vještačenjem proizlazi da ozljede nisu nastale padom. Nadalje, II. okrivljenik Marin Tešnjak je u predmetnom događaju zadobio krvni podljev i otok obje šake što predstavlja tjelesnu ozljedu te prijelom 5. desne kosti doručja i prijelom 4. lijeve kosti doručja koja svaka za sebe ukupno predstavlja tešku tjelesnu ozljedu, a koji prijelomi su nastali djelom tupe sile u području 4. kosti doručja lijeve šake i 5. kosti doručja desne šake u vidu udaraca tupo tvrdim sredstvom srednjeg intenziteta ili pak udarcem stisnutom šakom u neku prepreku u prostoru, primjerice uslijed zadavanja udaraca stisnutom šakom, a koje ozljede II. optuženika se uklapaju u dinamiku događaja odnosno da je isti zadobio ozljede zadavanja udarca stisnutom šakom ovdje oštećenima.

Na raspravi je vještakinja navela da ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja te je dodala odgovarajući na posebno pitanje braniteljice II. optuženika, da je oštećenik S. V. zadobio bimaleolarni prijelom desnog gležnja. Pojasnila je da se, prema radiološkoj snimci, radilo o prijelomu desne lisne kosti s pomakom od približno

4 mm te prijelomu desne goljenične kosti u području maleola. Istaknula je da radiološki nalaz ne opisuje značajnije pomake koštanih ulomaka te da nije bila riječ o otvorenom niti o nestabilnom prijelomu. Nadalje je navela da je s takvom ozljedom moguće hodati, budući da je osnovna tegoba bol, koja neposredno nakon ozljeđivanja može biti ublažena zbog djelovanja adrenalina, kao i eventualne alkoholiziranosti. Zaključno je iskazala da navedena ozljeda sama za sebe predstavlja tešku tjelesnu ozljedu, neovisno o ostalim teškim tjelesnim ozljedama koje je oštećenik zadobio. Odgovarajući na pitanje II. optuženika je li nužno da prijelomi budu praćeni izvana vidljivim površinskim ozljedama, pri čemu se pitanje odnosilo na prijelom desnog gležnja, vještakinja je navela da otok i krvni podljev kod takvih prijeloma u pravilu postaju vidljivi tek nakon proteka određenog vremena, a ne neposredno nakon ozljeđivanja, osim ako je riječ o otvorenim prijelomima kod kojih su vanjske ozljede uočljive odmah. Pojasnila je da nije moguće točno odrediti kada će površinske ozljede postati vidljive kod prijeloma gležnja, osobito ako je odmah započeto liječenje, noga se drži u povišenom položaju radi smanjenja otekline te je imobilizirana, čime se ograničavaju pokreti u zglobovima i smanjuje mogućnost nastanka vidljivih promjena na koži. Odgovarajući na daljnje pitanje branitelja I. optuženika o mogućnosti da je prijelom gležnja nastao prije predmetnog događaja, vještakinja je navela da se na radiološkoj snimci može utvrditi je li prijelom starijeg datuma, ali da nije moguće utvrditi je li nastao nekoliko sati prije samog snimanja. Istaknuo je da radiološki nalaz ne sadrži opis koji bi upućivao na to da nije riječ o svježem prijelomu. Dodala je da se dinamika događaja, kako je opisana u spisu, uklapa u mehanizam nastanka takve ozljede, budući da se radi o prijelomu koji tipično nastaje uslijed snažnog izvrtanja gležnja. Odgovarajući na daljnje pitanje braniteljice II. optuženika o tome je li nastanak prijeloma desnog gležnja povezan s alkoholiziranošću, vještakinja je navela da takav prijelom može nastati i kod osoba koje su trijezne, kao i kod osoba koje su pod utjecajem alkohola. Pojasnila je da alkoholiziranost općenito povećava rizik od nastanka ozljeda, ali sama po sebi nije specifičan uzrok nastanka ovakvog prijeloma.

6.6. Pročitana je materijalna dokumentacija i to medicinska dokumentacija na ime S. V. i D. C., a u kojoj su opisane ozlijede koje su isti zadobili inkriminiranog dana. Iz medicinske dokumentacije za S. V. proizlazi da je isti izjavio liječnicima da su ga napale nepoznate osobe, da su ga udarale i da je zadobio više udaraca po glavi i da su mu skakali po desnoj potkoljenici.

Iz medicinske dokumentacije na ime II. optuženog Marina Tešnjaka utvrđeno je da j i II. optuženik zadobio ozlijede i da je prilikom prijema u bolnicu naveo da je sudjelovao u tučnjavi.

Iz zapisnika o očevidu proizlazi da je vanjskim pregledom II. optuženog Marina Tešnjaka uočeno da na čelu im sasušen trag nalik na krv u vidu brisotine te na čelu tragove crvenila kože, a na šakama i podlaktici longete.

U odnosu na I. optuženog Sašu Huseinija iz zapisnika o očevidu proizlazi da s na njemu nisu uočile ozljede, no isti je imao tragove krvi na odjeći.

Iz zapisnika o ispitivanju alkohola u organizmu proizlazi da je kod I. optuženog Saše Huseinija utvrđena koncentracija alkohola 1,32 g/kg.

Od pučke kuhinje Misionarke Ljubavi pokušano je pribaviti podatak o volonterima koji su radili inkriminirano dana, no dopisom je sud izvješten da Misionarke ljubavi ne raspolažu tim podacima i nemaju podatak tko je inkriminiranog dana bio prisutan.

7. Ocjena dokaza

Sud je iskaze svjedoka S. V., D. C., Gorana Mećave, Dine Skorića cijenio kao istinite. Naime, ovi su svjedoci životno i uvjerljivo iskazivali o dinamici događaja, u bitnome suglasno opisujući kako je događaj tekao i na koji način su I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak fizički nasrtali na D. C. i S. V., a takva dinamika je potvrđena i od strane sudskomedicinskog vještaka. Svjedoci su na raspravi imali manja odstupanja u odnosu na njihove iskaze iz prethodnog postupka te su u prethodnim iskazima s više detalja opisivali događaje, a što je i logično uzevši u obzir protek vremena. Sud nije cijenio kao istinit dio iskaza svjedoka S. V. u kojem je isti navodio da su još neke treće osobe napadale D. C. jer u tom dijelu je njegov iskaz protivan iskazima ostalih svjedoka ispitanih na raspravi, no sud nije stekao dojam da bi ovaj oštećenik namjerno neistinito iskazivao, već da se zbog protoka vremena i činjenice da je u inkriminiranom događaju bio pod utjecajem alkohola, događaja ne prisjećajući na način kako se isti uistinu dogodio.

Sud je materijalnu dokumentaciju cijenio kao istinitu. Naime, vjerodostojnost te dokumentacije tijekom postupka nije dovedena u pitanje.

Nalaz i mišljenje sudskomedicinskog vještaka cijanjeno je kao stručno, vjerodostojno i sačinjeno sukladno pravilima struke.

Obrana optuženika je cijanjena kao neistinita u dijelu u kojem su optuženici opisivali činjenice iz činjeničnog opisa koje su osporavali. Sud je stekao dojam da je takva njihova obrana u tom dijelu bila usmjerena prema tome da od sebe umanje kaznenu odgovornost i da si osiguraju bolji položaj u postupku. To tim više što je u tom dijelu njihova obrana protivna iskazima svih ispitanih svjedoka.

8. Činjenično utvrđenje

Proanaliziravši i ocijenivši sve izvedene dokaze, kako pojedinačno, tako i u njihovoj ukupnosti te dovodeći iste u međusobnu svezu te u svezu s obranama I. optuženog Saše Huseinina i II. optuženog Marina Tešnjaka, ovaj sud je utvrdilo da su I. i II. optuženici počinili kaznena djela koja su im optužnicom stavljena na teret i to upravo na način kako je to činjenično i opisano.

Dakle, uzimajući u obzir bitno dosljedne, uvjerljive i opširne iskaze žrtve D. C., oštećenog S. V. te iskaze svjedoka Gorana Mećave, Dine Skorića utvrdio da se dinamika događaja odvila upravo na način kako je to činjenično optuženicima i stavljeno na teret. Naime, D. C. je detaljno u svom iskazu opisao na koji način su mu optuženici zadali udarce, odnosno da ga je I. optuženi Saša Huseini udario više puta, a ne jednom kako je to u obrani tvrdio, dok je o činjenici da su oba optuženika fizički nasrtala na D. C. svjedočio i Goran Mećava, kao slučajni prolaznik. Također, iz iskaza S. V. razvidno je

također da su oba optuženika na njega nasrtala, a da su mu udarce zadali i nogama, a ne samo rukama, kako je to u obrani tvrdio I. optuženik.

Iz načina na koji su I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnja fizički nasrtali na D. C. i S. V., razvidno je da je njihova namjera bila isključivo usmjerena prema tome da ih teško tjelesno povrijede i da su optuženici postupali dogovorno i u zajedničkoj nakani.

Vezano uz ozljede koje su D. C. i S. V. zadobili u inkriminiranom događaju, iste su detaljno opisane u medicinskoj dokumentaciji, koja je pročitana na raspravi, dok je sudsko medicinski vještak potvrdio da dinamika događaja kako su ju opisali oštećenici i svjedoci odgovara upravo ozljedama koje su utvrđene na strani oštećenika, a koje ozljede su po sudsko medicinskom vještaku kvalificirane kao teške tjelesne ozljede.

9. Pravna utvrđenja

Kazneno djelo teške tjelesne ozljede iz članka 118.stavka 1. KZ/11 čini onaj tko drugoga teško tjelesno ozlijedi ili mu teško naruši zdravlje.

10. Zaključak o počinjenju kaznenog djela

Dakle, uzevši u obzir sve dokaze izvedene na raspravi sud je nesporno utvrdio da su I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak počinili dva kaznena djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11 upravo na način kako je to i opisano u izreci ove presude.

11. Zaključak o krivnji

Ova kaznena djela I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak su počinili s oblikom krivnje izravnom namjerom prvog stupnja. Dakle, isti su bili svjesni svog djela te su isto i željeli učiniti.

Pritom je važno napomenuti i da su optuženici u svom postupanju bili ubrojivi.

Svijest o protupravnosti nije osporena, a nije utvrđeno postojanje niti jednog ispričavajućeg razloga.

12. Sankcija

Odlučujući o izboru vrste i mjere kaznenopravne sankcije I. optuženom Saši Huseiniu i II. optuženom Marinu Tešnjaku za počinjena kaznena djela, a uzimajući u obzir okvir za izricanje kazne za kazneno djelo iz članka 118. stavka 1. KZ/11, sud je cijenio sve olakotne i otegotne okolnosti utvrđene na strani optuženika, prijašnji život optuženika, njihovu raniju osuđivanost, odnosno na strani II. optuženika neosuđivanost, kao i težinu i društvenu opasnost počinjenih kaznenih djela.

Olakotnom okolnosti na strani I. optuženog Saše Huseinija sud je cijenio činjenicu da je isti povremeno zaposlen i da je djelomično priznao učin kaznenog djela.

Otegotnom okolnosti na strani I. optuženog Saše Husinija sud je cijenio vrlo visok intenzitet optuženikova protupravnog postupanja prema žrtvama, a po čemu je po ocjeni suda optuženik pokazao na upornost i bezobzirnost u svom protupravnom postupanju. Time je došlo i do povrede zaštićenog društvenog dobra u većoj mjeri, no što je to inače uobičajeno kod ovakvih kaznenih djela. Otegotnim je cijunjeno i da je ovaj optuženik višestruko kazneno osuđivan i prekršajno kažnjavan. I to kazneno tri puta zbog teške krađe i jednom zbog tjelesne ozljede. Ujedno, prekršajno je kažnjavan, između ostalog više puta zbog prekršaja iz Zakona o zaštiti javnog reda i mira. Dakle, očito je kako je ovaj optuženik osoba koja je i prethodno bila sklona protupravnom i agresivnom ponašanju te da ga u tome nisu spriječile i osude koje su mu prethodno izricane, odnosno da kazne koje su mu izrečene na njega nisu ostvarile učinak u vidu specijalne prevencije.

Olakotnom okolnosti na strani II. optuženog Marina Tešnjaka sud je cijenio da je isti prethodno neosuđivan, kao i da je otac dvoje mlt. djece u dobi od 7 i 8 godina.

Otegotnom okolnosti na strani II. optuženog Marina Tešnjaka sud je cijenio vrlo visok intenzitet optuženikova protupravnog postupanja prema žrtvama, a po čemu je po ocjeni suda optuženik pokazao na upornost i bezobzirnost u svom protupravnom postupanju. Time je došlo i do povrede zaštićenog društvenog dobra u većoj mjeri, no što je to inače uobičajeno kod ovakvih kaznenih djela.

Uzimajući u obzir sve naprijed navedene okolnosti, činjenicu da je za kazneno djelo iz članka 118. stavka 1. KZ/11 zapriječena kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci do tri godine, sud je I. optuženom Saši Huseiniu za svako djelo utvrdio kazne zatvora u trajanju od deset mjeseci te g je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca, u koju se uračunava vrijeme koje je ovaj optuženik proveo u istražnom zatvoru. Sud smatra da je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i četiri mjeseca dovoljna i primjerena svim okolnostima počinjenja djela, te da se takvom kaznom zatvora može ostvariti svrha specijalne prevencije te utjecati u smislu generalne prevencije na druge, potencijalne počinitelje kaznenih djela te da će ovakvom kaznom biti izražena društvena osuda za počinjeno djelo i jačat će se povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava te će se i jačati svijest optuženika, ali i ostalih potencijalnih počinitelja da ne čine nova kaznena djela jer će ovakvom kaznom biti ojačana svijest o pogibeljnosti činjena kaznenih djela, ali i o pravednosti kažnjavanja.

U odnosu na II. optuženog Marina Tešnjaka, sud je ovom optuženiku za svako djelo utvrdio kazne zatvora u trajanju od deset mjeseci te ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) mjeseci, a koja kazna je temeljem članka 55. KZ/11 zamijenjena radom za opće dobro na slobodi, na način da se jedan dan zatvora zamjenjuje s dva sata rada, tako da II. optuženik mora odraditi ukupno 660 sati rada za opće dobro. Sud smatra da s obzirom na prethodnu kaznenu neosuđivanost ovog optuženika, rad za opće dobro je primjerena kazna koja će utjecati na II. optuženog Marina Tešnjaka da se ubuduće kloni protupravnog postupanja te da će se ovom kaznenom u cijelosti ostvariti specijalna prevencija propisana Kaznenim zakonom. II. optuženi Marin Tešnjak je upozoren na posljedice postupanja protivno članku 55. stavku 7. i 8. KZ/11.

13. Imovinskopравни zahtjev

Oštećeni S. V. je s postavljenim imovinskopравnim zahtjevom upućen u parnicu. Naime, oštećenik nije sudu predočio niti jedan dokaz koji bi ukazivao na osnovanost visine i osnove ovako postavljenog imovinskopравnog zahtjeva, dok bi provođenje daljnjeg dokaznog postupka u cilju utvrđenja i ovih činjenica imalo za posljedicu daljnje odugovlačenje postupka.

14. Troškovi kaznenog postupka

Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP/08 I. optuženi Saša Huseini i II. optuženi Marin Tešnjak u cijelosti su oslobođeni obveze na plaćanje troškova kaznenog postupka. Sud je pritom vodio računa da ovi optuženici nemaju dostatnih primanja i imovine, a kojima bi mogli naknaditi troškove kaznenog postupka bez opasnosti da se time ugrozi njihova egzistencija.

U Zagrebu 10. studeni 2025.

Sutkinja:
Olja Krčar Mišić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude ovlaštene osobe imaju pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana od dana pisanog otpredka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud te za protivnu stranku i branitelja radi ulaganja odgovora, neposredno ili preporučeno putem pošte, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. OKDO Zagreb,
2. I. optuženi Saša Huseini,
3. II. optuženi Marin Tešnjak,
4. oštećeni S. V.,
5. žrtva D. C. - po pravomoćnosti.

Broj zapisa: **9-3088a-f62d9**

Kontrolni broj: **0c976-efcb1-139c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan. Vjerodostojnost

dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.